

som betales norske Fiskere ved Aftagning af disses Fangst, f. Eks. ved Lofoten.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen talte ogsaa om, at man burde have benyttet denne Lejlighed til at gennemføre i Grønland en Række sociale Love, som er gældende her i Danmark, og det ærede Medlem nævnte Aldersrenteloven og Ulykkesforsikringsloven. Jeg tror ingenlunde, at Tiden er moden hertil, det er sikkert et Spørgsmaal, hvis Løsning maa siges at høre Fremtiden til.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa Sproget i Kommuneraadene og mente, at ingen anden Nation end den danske kunde træffe Beslutning om, at der i Kommuneraadene kun maa tales Grønlandsk. Nu antager jeg, at det ærede Medlem har forvekslet Kommuneraad med Landsraad, thi det er i Lovforslaget Landsraadene, hvorom Talen er, naar der bestemmes, at det er det grønlandske Sprog, der skal benyttes, men dernæst maa man jo erindre, at det grønlandske Element talmæssigt er langt det største i Landsraadene, og medens Forholdet er det, at saa at sige ingen Grønlændere forstaar Dansk — saaledes er Forholdet nu —, saa forstaar det store Flertal af de Danske, der i denne Forbindelse er Tale om, tilstrækkelig Grønlandsk til at kunne følge med i Forhandlingerne. Den Antagelse, det ærede Medlem fremførte, at der var en Tolk til Stede i disse Møder, er ikke rigtig, en saadan Hjælp staar ikke til Disposition for disse Raads Medlemmer. Jeg tror derfor vanskelig, at det indtil videre kan være anderledes, end det her er foreslaaet.

Til det ærede Medlem Hr. Zahle skal jeg sige, at jeg er ganske enig med ham, naar han siger, at vi har Pligt til at tilvejebringe de bedst mulige Kaar i Grønland, og at derigennem vor moralske Ret til Styret underbygges, medens den juridiske Ret maa betragtes som uomtvistelig. Det ærede Medlem beklagede, at der var saa ringe Kontakt mellem den grønlandske Administration, den grønlandske Befolkning og Danmark og i Særdeleshed den danske Rigsdag, og i denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem, at det var beklageligt, at Rigsdagsmænd ikke havde haft Sæde i den Kommission, som har behandlet hele Sagen, og paa hvis Resultat Lovforslaget hviler. Det kan man maaske nok beklage, idet et saadant Rigsdagslement ved den Forbindelse, det vilde have faaet med de i Kommissionen siddende Grønlændere, vilde have op-

naaet et Kendskab til den grønlandske Folkekarakter, som kunde være af Værdi, men for det første maa det ærede Medlem ikke glemme, at det er i Overensstemmelse med den Lovbestemmelse, hvorpaa Kommissionens Nedsættelse hviler, og for det andet maa det ærede Medlem ikke bebrejde den nu siddende Regering eller min afdøde Forgænger som Indenrigsminister, at et saadant Rigsdagslement ikke var tilsat Kommissionen, thi den blev jo nedsat, medens det ærede Medlem var Statsminister, og for Kommissionens Samsætning har derfor det ærede Medlems Regering det fulde Ansvar. Dernæst siger det ærede Medlem, at Handelen aldrig har vist Interesse for at tilvejebringe Kontakt mellem Rigsdagen og Grønland. Det er muligt, at denne Interesse ikke har været særlig fremtrædende, men den har dog givet sig til Kende ved tidligere Lejlighed, nemlig da det blev vedtaget at bygge Oliefabrikken; da ved jeg, at der under Forhandlingerne om denne Sag mellem Styrelsen og Rigsdagen fra Styrelsens Side blev udtalt Ønske om, at en Repræsentation for Rigsdagen paa selve Stedet vilde søge at sætte sig ind i de grønlandske Forhold, og jeg har ved Finanslovsforslagets Behandling for halvandet Aar siden og ogsaa gentagende i det høje Landsting udtalt, at der ikke vilde være noget som helst til Hinder for, men at det tværtimod vilde være meget ønskeligt, om man i den allernærmeste Fremtid tilrettelagde en Rejse for Medlemmer af Rigsdagen til Grønland paa en saadan Maade, at de vilde kunne komme en betydelig Del af Vestkysten igennem og faa Lejlighed til paa selve Stedet at sætte sig ind i de grønlandske Livsvilkaar og Forhold, og denne Sag er ingenlunde opgivet, men vil i den allernærmeste Fremtid blive Genstand for en nærmere Overvejelse og Forhandling mellem den grønlandske Styrelse og Rigsdagen.

Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Zahle kan sige, at der over Betænkningen har svævet en enevældig Magt, som har virket dæmpende paa Ytringsfriheden og givet det ærede Medlem det Indtryk, at det i Virkeligheden er en svag Betænkning, man her staar overfor. Jeg synes tværtimod, at der er en saadan Deling ved en Række af de Spørgsmaal, der har været til Behandling, mellem Mindretal, at der derigennem virkelig i tilstrækkelig Grad er givet Udtryk for, at der har været ikke blot fuld Forhandlingsfrihed, men ogsaa den fulde Frihed til i Betænk-